

(สำเนา)

เลขรับ ๔๖/๒๕๖๔ วันที่ ๑๔ ก.ค. ๒๕๖๔
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พชรินทร์ ชำศิริพงษ์ ผู้เสนอ

(นางสาวพชรินทร์ ชำศิริพงษ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) กานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ ผู้เสนอ

(นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) พิษขารัตน์ เลหาพงศ์ชนะ ผู้เสนอ

(นางพิษขารัตน์ เลหาพงศ์ชนะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) กัลยา รุ่งวิจิตรชัย ผู้เสนอ

(นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) พิมพ์พร พรพฤตพันธ์ ผู้เสนอ

(นางสาวพิมพ์พร พรพฤตพันธ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) ทศนาพร เกษเมธีการุณ ผู้เสนอ

(นางทศนาพร เกษเมธีการุณ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) ไพลิน เทียนสุวรรณ ผู้เสนอ

(นางสาวไพลิน เทียนสุวรรณ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) พรรณสิริ กุลนาถศิริ ผู้เสนอ

(นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) เจริญ เรียวแรง ผู้เสนอ

(นางเจริญ เรียวแรง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) จักรพันธ์ พรนิมิตร ผู้เสนอ

(นายจักรพันธ์ พรนิมิตร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) บุญยิ่ง นิติกาญจนานา ผู้เสนอ

(นางบุญยิ่ง นิติกาญจนานา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) ภริมา พูลเจริญ ผู้เสนอ
(นางสาวภริมา พูลเจริญ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) อนุชา น้อยวงศ์ ผู้เสนอ
(นายอนุชา น้อยวงศ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) ปรีญา ฤกษ์หิราย ผู้เสนอ
(นายปรีญา ฤกษ์หิราย)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) กษิต์เดช ชุติมันต์ ผู้เสนอ
(นายกษิต์เดช ชุติมันต์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) พรชัย อินทร์สุข ผู้เสนอ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรชัย อินทร์สุข)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) ทวีรัฐ รัตนเศรษฐ์ ผู้เสนอ
(นายทวีรัฐ รัตนเศรษฐ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ มะหะหมัด ผู้เสนอ
(นายประสิทธิ์ มะหะหมัด)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) ชูศักดิ์ คีรีมาศทอง ผู้เสนอ
(นายชูศักดิ์ คีรีมาศทอง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) สมศักดิ์ คุณเงิน ผู้เสนอ
(นายสมศักดิ์ คุณเงิน)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทร์เพ็ญ)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

มาตี พิมพ์

สำพร ทาน

๗๘/๑๑๗๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของ
ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้
ความรุนแรง

เหตุผล

ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การฆาตกรรม การข่มขืน
กระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้าย
ร่างกายสาหัส เมื่อได้รับจำคุกจนพ้นโทษแล้ว จะได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมโดยอิสระ บางรายอาจจะยังไม่มี
ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีความเสี่ยงที่จะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้
ความรุนแรงซ้ำ ในรูปแบบเดียวกัน หรือรูปแบบใกล้เคียงกัน แม้จะมีการติดตามจากเจ้าพนักงานตำรวจ หรือ
ฝ่ายปกครองบ้าง แต่ก็ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย และไม่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ
ประเทศไทยยังขาดกฎหมายเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หรือการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ จึงสมควร
ที่จะมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง
เพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีก เพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟู
ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยคำนึงถึงเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

รับรอง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

๒๕๖๔

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ป้องกันสังคม และผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีกและส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยการกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษหรือการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ ทั้งนี้การคำนึงถึงเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่ง ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง” หมายความว่า ความผิดที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ เฉพาะที่ได้กระทำกับเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี มาตรา ๒๗๘ วรรคสอง มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๓ ทวิ มาตรา ๒๘๔ มาตรา ๒๘๕ มาตรา ๒๘๖ มาตรา ๒๘๗ มาตรา ๒๘๘ มาตรา ๒๘๙ มาตรา ๒๙๐ มาตรา ๒๙๑ มาตรา ๒๙๒ และมาตรา ๓๑๓ และความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง” หมายความว่า ผู้ซึ่งกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป

“การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ” หมายความว่า การสืบเสาะและพินิจ และการคุมความประพฤติผู้ถูกคุมความประพฤติให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของศาลหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ รวมทั้งการใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเฉพาะราย เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของสังคม และส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดภายหลังได้รับอิสรภาพจากเรือนจำหรือสถานที่คุมขัง

“มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเฉพาะราย” หมายความว่า มาตรการต่างๆ ที่ใช้กับผู้กระทำผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรงในระหว่างถูกจำคุกตามคำพิพากษาหรือระหว่างถูกคุมขัง เพื่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึง มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

“มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ” หมายความว่า การปฏิบัติการทางการแพทย์โดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ใช้บำบัดรักษาผู้กระทำผิดเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ทั้งนี้ รวมถึงการให้ยาหรือสารเคมีด้วย

“การคุมขังภายหลังพ้นโทษ” หมายความว่า คำสั่งศาลที่สั่งให้คุมขังผู้กระทำผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรง เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

“คำสั่งคุมขังฉุกเฉิน” หมายความว่า คำสั่งศาลที่สั่งให้คุมขังผู้ถูกคุมความประพฤติในพฤติการณ์เร่งด่วน เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

“การสืบเสาะและพินิจ” หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ถูกสืบเสาะและพินิจเพื่อประมวลข้อเท็จจริง จัดทำรายงานและความเห็นเสนอประกอบการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ

“การคุมความประพฤติ” หมายความว่า การควบคุมและสอดส่องผู้ถูกคุมความประพฤติให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

“ผู้ถูกคุมความประพฤติ” หมายความว่า ผู้ต้องหา จำเลย นักโทษเด็ดขาด บุคคลผู้พ้นโทษหรือบุคคลอื่นที่ศาลหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจกำหนดให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด ภายใต้การคุมความประพฤติภายหลังพ้นโทษของพนักงานคุมประพฤติ

“ศาล” หมายความว่า ศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญา

“อัยการ” หมายความว่า พนักงานอัยการที่มีอำนาจดำเนินคดีอาญา

“พนักงานคุมประพฤติ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ในการคุมประพฤติตามกฎหมายว่าด้วยการคุมประพฤติ

“อาสาสมัครคุมประพฤติ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ช่วยเหลือพนักงานคุมประพฤติตามกฎหมายว่าด้วยการคุมประพฤติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมคุมประพฤติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ประธานศาลฎีกา และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เจ้ากรมพระธรรมนูญ อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม อัยการสูงสุด นายกฤษฎาหมาย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ในการทำงานด้านกฎหมาย ด้านอาชญาวิทยา ทัศนวิทยา หรือการบริหารงานยุติธรรม ด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านจิตวิทยา ด้านจิตเวชศาสตร์ หรือด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมคุมประพฤติเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของกรมคุมประพฤติจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะกระทำผิดวินัย

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖
- (๔) รัฐมนตรีให้ออกจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายและทิศทางในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดออกจากรั้วที่ใช้ความรุนแรง รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำตามที่คณะรัฐมนตรีขอให้พิจารณา

(๒) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการออกระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้คำปรึกษา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะแก่กรมคุมประพฤติ รวมทั้งส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ และองค์กรต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินงานป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

(๔) กำหนดมาตรฐานการดำเนินงานต่าง ๆ ของพนักงานคุมประพฤติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้ความเห็นชอบหลักสูตรการฝึกอบรมพนักงานผู้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและการประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ ในส่วนที่เกี่ยวกับการประชุม มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการและคณะทำงานด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้กรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒

มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย

มาตรา ๑๓ ในคดีที่จำเลยถูกฟ้องในข้อหาความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ก่อนมีคำพิพากษา ให้ศาลสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม สภาพความผิด การรู้สึกความผิด และพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น เหตุอันอันควรปรานี และเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับจำเลย แล้วทำรายงานและความเห็นให้ศาลเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษา เพื่อประกอบดุลพินิจในการกำหนดโทษ และเพื่อกำหนดมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย โดยไม่ต้องมีคำขอจากพนักงานอัยการ

มาตรา ๑๔ ศาลอาจรับฟังรายงานและความเห็นของพนักงานคุมประพฤติตามมาตรา ๑๓ โดยไม่ต้องมีพยานหลักฐานประกอบ แต่ถ้าศาลจะใช้รายงานและความเห็นเช่นนั้นเป็นผลร้ายแก่จำเลย ให้ศาลแจ้งข้อความที่เป็นผลร้ายนั้นให้จำเลยทราบ เมื่อจำเลยคัดค้านพนักงานคุมประพฤตินี้สิทธิ นำพยานหลักฐานเข้าสืบประกอบรายงานและความเห็นก่อน และจำเลยมีสิทธิที่จะนำพยานหลักฐานมาสืบหักล้างได้

เมื่อศาลได้รับรายงานและความเห็นตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าเห็นสมควรศาลมีอำนาจเรียกพนักงานคุมประพฤติหรือจำเลยมาสอบถาม หรือสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจเพิ่มเติมได้

มาตรา ๑๕ เมื่อศาลพิพากษาลงโทษจำเลยซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ศาลมีอำนาจออกคำสั่งให้ใช้มาตรการฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายก็ได้ โดยคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้

(๑) พฤติการณ์แห่งคดี

(๒) สาเหตุแห่งการกระทำความผิด

- (๓) ประวัติการกระทำความผิด
- (๔) ลักษณะส่วนตัวของผู้กระทำความผิด
- (๕) โอกาสในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด

การออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลใช้รายงานของพนักงานคุมประพฤติตามมาตรา ๑๓ เป็นหลัก โดยศาลอาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรือสั่งให้พนักงานคุมประพฤติหรือเจ้าพนักงานอื่นไปหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมประกอบการออกคำสั่งก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาและออกคำสั่งตามมาตรา นี้ ให้กำหนดโดยข้อบังคับประธานศาลฎีกา

มาตรา ๑๖ คำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย ประกอบด้วย

- (๑) มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ
- (๒) มาตรการอื่นใดที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ศาลระบุคำสั่งพร้อมทั้งเหตุผลในการออกคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายไว้ในคำพิพากษา และให้ระบุคำสั่งไว้ในหมายจำคุกด้วย

มาตรา ๑๗ เมื่อศาลสั่งให้ใช้มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ให้ดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อยสองคน โดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่เป็นผู้ให้ความเห็นกับผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่เป็นผู้ดำเนินการบำบัดจะต้องไม่ใช่บุคคลเดียวกัน

หากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเห็นว่าจำเป็นต้องมีการใช้ยาหรือสารเคมี ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อผู้กระทำความผิดยินยอม

ให้นำผลของการใช้มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำเป็นปัจจัยในการพิจารณาลดโทษ พักการลงโทษ หรือให้ประโยชน์ได้อันเป็นผลให้ผู้กระทำความผิดได้รับการปล่อยตัวก่อนกำหนดในคำพิพากษาด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ให้กรมราชทัณฑ์ดำเนินการตามคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย และจัดทำรายงานผลของการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายเพื่อส่งให้กรมคุมประพฤติ ก่อนปล่อยตัวด้วย

หมวด ๓

การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ

มาตรา ๑๙ ก่อนที่กรมราชทัณฑ์จะปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดที่เป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ให้กรมราชทัณฑ์ส่งรายชื่อนักโทษเด็ดขาดที่เป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงให้กรมคุมประพฤติพิจารณาดำเนินมาตรการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงได้รับการปล่อยตัวเพราะเหตุต้องโทษจำคุกครบกำหนดตามคำพิพากษา

(๒) ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงได้รับการปล่อยตัวเพราะเหตุอภัยโทษ

(ก) ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงได้รับการปล่อยตัวเพราะเหตุพักการลงโทษ ตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์

ให้กรมราชทัณฑ์ดำเนินการส่งรายชื่อนักโทษเด็ดขาดตามวรรคหนึ่ง ไม่ว่านักโทษเด็ดขาด ซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงผู้นั้นจะเป็นผู้ต้องคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด เฉพาะรายตามหมวด ๒ หรือไม่ก็ตาม

ในกรณีนักโทษเด็ดขาดรายใดเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงที่มีคำสั่งให้ใช้ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายตามหมวด ๒ ให้กรมราชทัณฑ์ส่งรายงานผลของการแก้ไขฟื้นฟู ผู้กระทำความผิดเฉพาะรายตามมาตรา ๑๘ พร้อมกับรายชื่อด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการส่งรายชื่อนักโทษเด็ดขาดและรายงานผลการแก้ไขฟื้นฟู ผู้กระทำความผิดเฉพาะรายตามมาตรา นี้ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ เมื่อได้รับแจ้งรายชื่อนักโทษเด็ดขาดที่เป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ ที่ใช้ความรุนแรงแล้ว ให้กรมคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจและจัดทำสำนวนการคุมประพฤติภายหลัง พ้นโทษสำหรับนักโทษเด็ดขาดแต่ละราย พร้อมทั้งเสนอความเห็นว่าจะคุมประพฤตินักโทษเด็ดขาดภายหลัง พ้นโทษหรือไม่ แล้วเสนองานอัยการ โดยสำนวนดังกล่าวประกอบด้วยข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโอกาสของนักโทษที่จะกระทำความผิดซ้ำ
- (๒) รายงานการสืบเสาะและพินิจตามมาตรา ๑๓
- (๓) รายงานผลการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๒๑ เมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษแล้ว ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลสั่งให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ โดยให้ยื่นต่อศาลที่มีเขต อำนาจในท้องที่เรือนจำหรือสถานที่คุมขังของนักโทษเด็ดขาดที่เป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ ที่ใช้ความรุนแรง ให้ศาลส่งสำเนาคำร้องให้นักโทษเด็ดขาดและผู้เสียหายเพื่อทราบวันไต่สวนและสิทธิในการ ให้ข้อมูลด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำร้องของพนักงานอัยการตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนด โดยระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

มาตรา ๒๒ ให้ศาลไต่สวนคำร้อง หากศาลเห็นว่ามีความเป็นไปได้สูงที่ผู้ถูกร้องจะไป กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงภายหลังพ้นโทษ ให้ศาลมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) คำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษเป็นระยะเวลาไม่เกินสิบห้าปีนับแต่พ้นโทษ
- (๒) คำสั่งคุมขังตามหมวด ๔ เป็นเวลาไม่เกินสามปีนับแต่พ้นโทษ

ในระหว่างไต่สวน ให้ศาลเรียกผู้ถูกร้องมาให้ข้อมูลประกอบการไต่สวน

ผู้เสียหายมีสิทธิที่จะให้ข้อมูลหรือไม่ให้ข้อมูลก็ได้ หากประสงค์จะให้ข้อมูล ผู้เสียหายอาจให้ข้อมูล ด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรก็ได้ และมีสิทธิที่จะไม่ต้องมาปรากฏตัวที่ศาลข้อมูลจากผู้เสียหายให้ถือเป็นความลับ ห้ามเปิดเผยกับผู้ถูกร้องหรือบุคคลอื่นใด เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและผู้เสียหายยินยอมให้เปิดเผย ให้ศาลแจ้งสิทธิดังกล่าวกับผู้เสียหายด้วย

ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๓ มาใช้บังคับกับ ผู้ถูกร้องโดยอนุโลม

ผู้พิพากษาที่ไต่สวนคำร้องตามวรรคหนึ่งต้องไม่เคยเป็นองค์คณะพิจารณาหรือพิพากษา ผู้ถูกร้องในคดีที่เป็นเหตุแห่งการยื่นคำร้อง

มาตรา ๒๓ ศาลมีอำนาจออกคำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ ดังต่อไปนี้

- (๑) ห้ามกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง
- (๒) ให้พักอาศัยในสถานที่ที่ศาลกำหนดและห้ามก่อให้เกิดอันตรายต่อละแวกชุมชน ที่พักอาศัย
- (๓) ให้พักอาศัยในสถานบำบัดที่ศาลกำหนด
- (๔) ให้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือผู้ดูแลสถานที่พักอาศัยหรือสถานบำบัด
- (๕) ห้ามทำกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิด
- (๖) มาพบหรือรับการเยี่ยมจากเจ้าพนักงานคุมประพฤติหรืออาสาสมัครคุมประพฤติ

หรือเจ้าหน้าที่อื่นตามระยะเวลาที่กำหนด

(๗) ให้ใช้มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ หรือมาพบ

หรือรับการตรวจรักษาจากแพทย์หรือบุคคลอื่นใดตามที่ศาลหรือพนักงานคุมประพฤติกำหนด

- (๘) เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูแก้ไขหรือเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ศาลหรือพนักงานคุมประพฤติกำหนด
- (๙) แจ้งให้พนักงานคุมประพฤติทราบถึงการเปลี่ยนสถานที่ทำงานหรือการเปลี่ยนงาน
- (๑๐) ห้ามออกนอกประเทศเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล
- (๑๑) ให้ใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดในการติดตามตัว รวมทั้งการห้ามทำลาย

หรือขัดขวางการทำงานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์ดังกล่าว

การออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลคำนึงถึงการลดโอกาสในการกระทำความผิดซ้ำ การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด การคุ้มครองผู้เสียหายและสังคม ประกอบกับการคำนึงถึงความสะดวกส่วนของการออกคำสั่งที่ต้องกระทบสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องถูกบังคับตามคำสั่งด้วย

มาตรา ๒๔ คำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษตามมาตรา ๒๓ ให้เริ่มมีผลเมื่อนักโทษเด็ดขาดพ้นจากการคุมขังในเรือนจำหรือสถานที่คุมขัง

ให้กรมคุมประพฤติจัดให้พนักงานคุมประพฤติหรืออาสาสมัครคุมประพฤติดำเนินการคุมความประพฤติตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๕ ให้นำความในหมวด ๒ ตั้งแต่มาตรา ๑๔ ถึงมาตรา ๒๒ และในหมวด ๓ ตั้งแต่มาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๒๘ ตามกฎหมายว่าด้วยคุมประพฤติมาใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานคุมประพฤติและอาสาสมัครคุมประพฤติ และการคุมประพฤติในหมวดนี้โดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่พ้นระยะเวลาคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษที่ศาลกำหนดในมาตรา ๒๒ (๑) ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ได้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงหรือฝ่าฝืนเงื่อนไขคุมความประพฤติให้พนักงานคุมประเวติรายงานศาลและแจ้งให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทราบ และให้ผู้ถูกคุมความประพฤติพ้นจากคำสั่งตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยคำสั่งศาลให้พนักงานคุมประเวติตรวจสอบถึงเหตุการณ์ดังกล่าวและแก้ไขฟื้นฟูเท่าที่จะสามารถทำได้

หากพนักงานคุมประเวติเห็นว่าการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดตามวรรคหนึ่งเป็นกรณีที่สร้างความเสี่ยงอย่างยิ่งให้ผู้ถูกคุมความประพฤติจะกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงซ้ำ ให้พนักงานคุมประเวติรีบดำเนินการขอให้ศาลคุมขังภายหลังพ้นโทษตามมาตรา ๔ ทั้งนี้กรณีเร่งด่วนให้ดำเนินการขอให้ศาลสั่งคุมขังฉุกเฉินตามหมวด ๕ ไว้ก่อนก็ได้

ในกรณีอื่นที่จำเป็นต้องแก้ไขเงื่อนไขคุมความประพฤติ ให้พนักงานคุมประเวติดำเนินการขอแก้ไขเงื่อนไขคุมความประพฤติ

มาตรา ๒๘ ในกรณีจำเป็น เมื่อศาลเห็นเองหรือเมื่อพนักงานคุมประพฤติหรือพนักงานอัยการมีคำขอ ให้ศาลมีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกเงื่อนไขคุมประพฤติ เมื่อมีคำสั่งอย่างใดแล้ว ให้ศาลแจ้งให้ผู้ถูกคุมความประพฤติและผู้เกี่ยวข้องทราบ

มาตรา ๒๙ เมื่อศาลออกคำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษแล้ว ในทุกรอบสามปี ให้พนักงานคุมประพฤติจัดทำรายงานการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษสำหรับผู้ต้องคุมประพฤติแต่ละรายเสนอศาล หากศาลเห็นสมควร ศาลอาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกคำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษได้ บทบัญญัติในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับในกรณีที่ศาลออกคำสั่งคุมประพฤติเป็นเวลาไม่เกินสามปี

หมวด ๔ การคุมขังภายหลังพ้นโทษ

มาตรา ๓๐ ศาลอาจมีอำนาจสั่งคุมขังผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงได้ไม่เกินสามปี นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นโทษ เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

การคุมขังภายหลังพ้นโทษในหมวดนี้มีใช้มาตรการลงโทษ การกำหนดระยะเวลาคุมขังภายหลังพ้นโทษตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลกำหนดระยะเวลาเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้ผู้ถูกคุมความประพฤติภายหลังพ้นโทษไปกระทำความผิดซ้ำ

มาตรา ๓๑ ในระหว่างดำเนินการร้องขอให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษหรือระหว่างดำเนินการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หากพนักงานคุมประพฤติเห็นว่ามี ความจำเป็นที่จะต้องคุมขังผู้ถูกคุมประพฤติเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ให้พนักงานคุมประพฤติเสนอสำนวนต่อพนักงานอัยการ

มาตรา ๓๒ ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษกับผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ในกรณีที่เป็นการรวมกันกับคำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ ให้ยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจตามมาตรา ๒๑ ในกรณีที่ยื่นเป็นคำขอภายหลังจากนั้น ให้ยื่นต่อศาลในท้องที่ที่ผู้ถูกคุมความประพฤติภายหลังพ้นโทษมีภูมิลำเนา ให้ศาลส่งสำเนาคำร้องให้ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงและผู้เสียหายเพื่อทราบวันไต่สวนและสิทธิในการให้ข้อมูลด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอของพนักงานอัยการตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

มาตรา ๓๓ ให้ศาลไต่สวนคำร้อง หากศาลเห็นว่ามีความเป็นไปได้อย่างสูงที่ผู้ถูกร้องจะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงภายหลังพ้นโทษ และไม่มีมาตรการอื่นใดที่อาจใช้ป้องกันมิให้ผู้ถูกร้องไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงได้ ให้ศาลมีคำสั่งคุมขังเป็นเวลาไม่เกินสามปีนับแต่พ้นโทษ

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๒ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้กับการไต่สวนในมาตรานี้โดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ คำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษให้เริ่มมีผลทันทีที่ศาลมีคำสั่ง และให้เริ่มนับระยะเวลาคุมขังเมื่อนักโทษเด็ดขาดพ้นจากการคุมขังในเรือนจำหรือสถานที่คุมขัง หรือตั้งแต่เมื่อถูกควบคุมตัวให้กรมราชทัณฑ์บังคับตามคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ

ในกรณีที่ผู้ต้องคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษไม่ได้อยู่ในระหว่างการคุมขัง ให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องถูกคุมขังภายหลังพ้นโทษ และให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการบังคับตามหมายจับดังกล่าว แล้วนำตัวส่งศาลที่ออกคำสั่ง

มาตรา ๓๕ เมื่อศาลมีคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ ให้คำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ ตามมาตรา ๒๓ สิ้นผลไปในวันเริ่มมีการคุมขัง

เมื่อสิ้นระยะเวลาคุมขังภายหลังพ้นโทษ ศาลมีอำนาจสั่งให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษต่อไปอีกก็ได้ ทั้งนี้ ระยะเวลาคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษที่ศาลสั่งจะต้องไม่เกินสิบห้าปีนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรงพ้นโทษจากเรือนจำ

มาตรา ๓๖ เมื่อศาลมีคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ ในทุกรอบหนึ่งปีนับแต่วันที่เริ่มมีการคุมขังภายหลังพ้นโทษ ให้กรมราชทัณฑ์จัดทำรายงานการคุมขังภายหลังพ้นโทษสำหรับผู้ถูกคุมขังแต่ละราย และเสนอพนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาล หากศาลเห็นสมควรหรือตามคำขอของพนักงานอัยการ ศาลมีอำนาจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ หรือเปลี่ยนคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษเป็นคำสั่งคุมประพฤติแทนก็ได้

มาตรา ๓๗ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๐ มาใช้กับการคุมขังภายหลังพ้นโทษด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ หากปรากฏในภายหลังว่าคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษเป็นคำสั่งที่ผิดหลง ให้ศาลหรือศาลอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ให้ผู้ถูกคุมขังมีสิทธิได้รับการเยียวยาจากการคุมขังที่มีชอบ หากมีการเพิกถอนการคุมขังภายหลังพ้นโทษ ให้นำกฎหมายว่าด้วยค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญามาใช้โดยอนุโลม โดยให้ถือว่าผู้ถูกคุมขังที่มีชอบมีฐานะเป็นจำเลยที่มีได้เป็นผู้กระทำความผิดหรือการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดตามกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๓๙ บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่ตัดอำนาจพนักงานอัยการในการขอและอำนาจศาลในการพิพากษากักกันตามประมวลกฎหมายอาญา

หากมีคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษและคำพิพากษาให้กักกันตามประมวลกฎหมายอาญา สำหรับผู้กระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรงรายเดียวกันอันเนื่องจากเหตุเดียวกัน ให้นับระยะเวลาทั้งสองเคลื่อนกลืนกันไป

หมวด ๕

การคุมขังฉุกเฉิน

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ปรากฏต่อพนักงานคุมประพฤติว่าผู้ถูกคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ แสดงพฤติการณ์ใกล้ที่จะกระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรง และไม่มีมาตรการอื่นใดที่ยับยั้งได้ ให้พนักงานคุมประเวติร้องขอต่อศาลเพื่อออกคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน

มาตรา ๔๑ ให้ศาลไต่สวนรายงานของพนักงานคุมประเวติในทันที โดยไม่จำเป็นต้องนำตัวผู้ถูกคุมประเวติมาศาล หากศาลเห็นว่าผู้ถูกคุมประเวติภายหลังพ้นโทษแสดงพฤติการณ์ใกล้ที่จะกระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรง และไม่มีมาตรการอื่นใดที่ยับยั้งได้ ให้ศาลออกคำสั่งคุมขังฉุกเฉินได้ไม่เกินเจ็ดวัน

ห้ามมิให้ขยายระยะเวลาคุมขังตามวรรคหนึ่งหรือออกคำสั่งตามวรรคหนึ่งอีกครั้งโดยอาศัยเหตุแห่งการออกคำสั่งในเหตุการณ์เดียว

มาตรา ๔๒ คำสั่งคุมขังฉุกเฉินให้เริ่มมีผลทันทีที่ศาลมีคำสั่ง และให้เริ่มนับระยะเวลาคุมขังฉุกเฉินตั้งแต่เวลาที่ผู้ต้องคำสั่งถูกควบคุมตัว ให้กรมราชทัณฑ์บังคับตามคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน

ให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องถูกคุมขังฉุกเฉิน และให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการบังคับตามหมายจับดังกล่าวแล้วนำตัวส่งศาลที่ออกคำสั่ง

มาตรา ๔๓ ในระหว่างคุมขังฉุกเฉินให้พนักงานคุมประพฤติทำสำนวนเสนอแก้ไขเงื่อนไขคุมประพฤติที่ศาลสั่งตามหมวด ๓ หรือทำสำนวนเสนอให้มีการคุมขังภายหลังพ้นโทษในหมวด ๔ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำ

หมวด ๖

การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิดออกนอกระงับที่ใช้ความรุนแรง

มาตรา ๔๔ ในการพิจารณาปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิดออกนอกระงับที่ใช้ความรุนแรง ให้ศาลพิจารณารายงานการสืบเสาะและพินิจตามมาตรา ๑๓ รายงานผลการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายตามมาตรา ๑๘ และสำนวนการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษตามมาตรา ๒๐ ประกอบการพิจารณาด้วย โดยให้ศาลดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ วรรคสอง

มาตรา ๔๕ หากศาลปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในมาตราก่อน ให้ศาลสั่งเงื่อนไขคุมประพฤติตามมาตรา ๒๓ กับผู้ต้องหาหรือจำเลย และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ หากผู้ต้องหาหรือจำเลยฝ่าฝืนเงื่อนไขที่ศาลกำหนดในมาตราก่อน ให้ออกหมายจับผู้ต้องหาหรือจำเลยและไม่ให้ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีดังกล่าวอีก โดยให้ถือว่า เป็นภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ (๖)

หมวด ๗

การอุทธรณ์

มาตรา ๔๗ คำสั่งศาลที่ออกตามหมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ให้อุทธรณ์ได้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คำสั่งศาลอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สิ้นสุด

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง
พ.ศ.

ข้าพเจ้ากับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

โดยที่พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีกและส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยการกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษหรือการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ ทั้งนี้การคำนึงถึงเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่ง ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงเช่น การฆาตกรรม การข่มขืน กระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้ายร่างกายสาหัส เมื่อได้รับจำคุกจนพ้นโทษแล้ว จะได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมโดยอิสระ บางรายอาจจะยังไม่มีปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีความเสี่ยงที่จะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงซ้ำในรูปแบบเดียวกัน หรือรูปแบบใกล้เคียงกัน แม้จะมีการติดตามจากเจ้าพนักงานตำรวจ หรือฝ่ายปกครองบ้าง แต่ก็ไม่มีความน่าเชื่อถือเป็นกฎหมาย และไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ประเทศไทยยังขาดกฎหมายเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หรือการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ จึงสมควรที่จะมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง เพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีก เพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยคำนึงถึงเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าวจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. มีทั้งหมด ๔๗ มาตรา แบ่งเป็น ๗ หมวด ดังต่อไปนี้

๒.๑ พระราชบัญญัตินี้มีชื่อว่า พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. (ร่างมาตรา ๑)

๒.๒ วันใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๒)

๒.๓ การกำหนดบทนิยามในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๔ การกำหนดให้มีผู้รักษาการ และอำนาจในการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๕ หมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ (ร่างมาตรา ๕ - ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๖ หมวด ๒ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย (ร่างมาตรา ๑๓ - ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๗ หมวด ๓ การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๑๙ - ร่างมาตรา ๒๙)

๒.๘ หมวด ๔ การคุมขังภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๓๐ - ร่างมาตรา ๓๙)

๒.๙ หมวด ๕ การคุมขังฉุกเฉิน (ร่างมาตรา ๔๐ - ร่างมาตรา ๔๓)

๒.๑๐ หมวด ๖ การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิด
ออกครั้งที่ใช้ความรุนแรง (ร่างมาตรา ๔๔ - ร่างมาตรา ๔๖)

๒.๑๑ หมวด ๗ การอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๔๗)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ
ของผู้กระทำความผิดออกอรรถที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.
นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้
ความรุนแรง พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้
ความรุนแรง

๒.๒ เหตุผล

ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การฆาตกรรม การข่มขืน
กระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้าย
ร่างกายสาหัส เมื่อได้รับโทษจำคุกจนพ้นโทษแล้ว จะได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมโดยอิสระ บางรายอาจจะยัง
ไม่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีความเสี่ยงที่จะไปกระทำความผิด
อุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงซ้ำ ในรูปแบบเดียวกัน หรือรูปแบบใกล้เคียงกัน แม้จะมีการติดตามจาก
เจ้าพนักงานตำรวจ หรือฝ่ายปกครองบ้าง แต่ก็ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย และไม่มีประสิทธิผลในการ
ป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ประเทศไทยยังขาดกฎหมายเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำ
ความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ
หรือการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ จึงสมควรที่จะมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำ
ความผิดซ้ำของผู้กระทำผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงเพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำ
ความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีก เพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง
โดยคำนึงถึงเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การฆาตกรรม การข่มขืน กระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้ายร่างกายสาหัส เมื่อได้รับโทษจำคุกจนพ้นโทษแล้ว จะได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมโดยอิสระ บางรายอาจจะยังไม่มี การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีความเสี่ยงที่จะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงซ้ำ ในรูปแบบเดียวกัน หรือรูปแบบใกล้เคียงกัน แม้จะมีการติดตามจากเจ้าพนักงานตำรวจ หรือฝ่ายปกครองบ้าง แต่ก็ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย และไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ประเทศไทยยังขาดกฎหมายเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หรือการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ จึงสมควรที่จะมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง เพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีก เพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยคำนึงถึงเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. มีทั้งหมด ๔๗ มาตรา แบ่งเป็น ๗ หมวด ดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัตินี้มีชื่อว่า พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. (ร่างมาตรา ๑)
๒. วันใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๒)
๓. การกำหนดบทนิยามในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓)
๔. การกำหนดให้มีผู้รักษาการ และอำนาจในการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)
๕. หมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ (ร่างมาตรา ๕ - ร่างมาตรา ๑๒)
๖. หมวด ๒ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย (ร่างมาตรา ๑๓ - ร่างมาตรา ๓๘)
๗. หมวด ๓ การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๑๙ - ร่างมาตรา ๒๙)
๘. หมวด ๔ การคุมขังภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๓๐ - ร่างมาตรา ๓๙)
๙. หมวด ๕ การคุมขังฉุกเฉิน (ร่างมาตรา ๔๐ - ร่างมาตรา ๔๓)
๑๐. หมวด ๖ การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง (ร่างมาตรา ๔๔ - ร่างมาตรา ๔๖)
๑๑. หมวด ๗ การอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๔๗)

สาระสำคัญ

๑. การกำหนดบทนิยาม (ร่างมาตรา ๓) โดยมีการกำหนดความหมายของความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ ความรุนแรง ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ มาตรการแก้ไข พ้นผู้กระทำความผิดเฉพาะราย มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ การคุมขัง ภายหลังพ้นโทษ คำสั่งคุมขังฉุกเฉิน การสืบเสาะและพินิจ การคุมความประพฤติ ผู้ถูกคุมประพฤติ เป็นต้น

๒. การกำหนดให้มีผู้รักษาการ และอำนาจในการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

๓. การกำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ กำหนดคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการ การนำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ และ กำหนดให้คณะกรรมการได้รับเบี้ยประชุม เป็นต้น (ร่างมาตรา ๕ - ร่างมาตรา ๑๒)

๔. มาตรการแก้ไขพ้นผู้กระทำความผิดเฉพาะราย โดยมีการกำหนด การทำรายงานและ ความเห็นให้ศาลเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษา ในคดีที่จำเลยถูกฟ้องในข้อหาความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ ความรุนแรง ก่อนมีคำพิพากษา ให้ศาลสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจ (ร่างมาตรา ๑๓) การกำหนดให้ศาลอาจรับฟังรายงานและความเห็นของพนักงานคุมประพฤติ (ร่างมาตรา ๑๔) คำสั่งให้ใช้ มาตรการพ้นผู้กระทำความผิดเฉพาะราย (ร่างมาตรา ๑๕) คำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขพ้นผู้กระทำ ความผิดเฉพาะราย (ร่างมาตรา ๑๖) มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ (ร่างมาตรา ๑๗) การดำเนินการตามคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขพ้นผู้กระทำความผิดเฉพาะราย (ร่างมาตรา ๑๘)

๕. การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ โดยมีการกำหนด ก่อนการปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดที่เป็น ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง (ร่างมาตรา ๑๙) เมื่อได้รับแจ้งรายชื่อนักโทษเด็ดขาดที่เป็น ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง (ร่างมาตรา ๒๐) คำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลมีการ คุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๒๑) การกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงภายหลัง พ้นโทษ (ร่างมาตรา ๒๒) คำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๒๓) ผลของคำสั่งการคุมประพฤติ (ร่างมาตรา ๒๔) การปฏิบัติงานของพนักงานคุมประพฤติและอาสาสมัครคุมประพฤติ และการคุมประพฤติ (ร่างมาตรา ๒๕) กรณีที่พ้นระยะเวลาคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษที่ศาลกำหนด (ร่างมาตรา ๒๖) กรณีที่ ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยคำสั่งศาล (ร่างมาตรา ๒๗) การแก้ไขเพิ่มเติมหรือ ยกเลิกเงื่อนไขคุมประพฤติ (ร่างมาตรา ๒๘) จัดทำรายงานการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๒๙)

๖. การคุมขังภายหลังพ้นโทษ โดยมีการกำหนด การคุมขังผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความ รุนแรง (ร่างมาตรา ๓๐) ความจำเป็นที่จะต้องคุมขังผู้ถูกคุมประพฤติเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ (ร่างมาตรา ๓๑) การยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษกับผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ ที่ใช้ความรุนแรง (ร่างมาตรา ๓๒) ความเป็นไปได้สูงที่สุดที่ผู้ถูกร้องจะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ ความรุนแรงภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๓๓) คำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษให้เริ่มมีผลทันทีที่ศาลมีคำสั่ง (ร่างมาตรา ๓๔) เมื่อศาลมีคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ ให้คำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษสิ้นผล (ร่างมาตรา ๓๕) การจัดทำรายงานการคุมขังภายหลังพ้นโทษสำหรับผู้ถูกคุมขังแต่ละราย (ร่างมาตรา ๓๖)

นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้ (ร่างมาตรา ๓๗) คำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษเป็นคำสั่งที่ผิดหลง (ร่างมาตรา ๓๘) อำนาจพนักงานอัยการในการขอและอำนาจศาลในการพิพากษากักกัน (ร่างมาตรา ๓๙)

๗. การคุมขังฉุกเฉิน โดยมีการกำหนด การร้องขอต่อศาลเพื่อออกคำสั่งฉุกเฉิน (ร่างมาตรา ๔๐) ให้ศาลไต่สวนรายงานของพนักงานคุมประพฤติในทันที โดยไม่จำเป็นต้องนำตัวผู้ถูกคุมประพฤติมาศาล (ร่างมาตรา ๔๑) คำสั่งฉุกเฉินให้เริ่มมีผลทันทีที่ศาลมีคำสั่ง (ร่างมาตรา ๔๒) ทำสำนวนเสนอแก้ไขเงื่อนไขคุมประพฤติที่ศาลสั่งหรือทำสำนวนเสนอให้มีการคุมขังภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๔๓)

๘. การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยมีการกำหนด การพิจารณาปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง (ร่างมาตรา ๔๔) หากศาลปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในมาตรา ก่อน ให้ศาลสั่งเงื่อนไขคุมประพฤติ (ร่างมาตรา ๔๕) ผู้ต้องหาหรือจำเลยฝ่าฝืนเงื่อนไขที่ศาลกำหนด (ร่างมาตรา ๔๖)

๙. การอุทธรณ์ โดยมีการกำหนด ให้อุทธรณ์ได้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๔๗)

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
๒. ปลัดกระทรวงยุติธรรม
๓. ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๔. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
๕. เจ้ากรมพระธรรมนูญ
๖. อธิบดีกรมการจัดหางาน
๗. อธิบดีกรมการปกครอง
๘. อธิบดีกรมการแพทย์
๙. อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
๑๐. อธิบดีกรมราชทัณฑ์
๑๑. อธิบดีกรมสุขภาพจิต
๑๒. ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม
๑๓. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
๑๔. เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม
๑๕. อัยการสูงสุด
๑๖. นายกสภานายความ
๑๗. ประชาชน

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๑. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ หรือไม่ อย่างไร (ร่างมาตรา ๕ – ร่างมาตรา ๑๒)
๒. ท่านเห็นด้วยกับมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย หรือไม่ อย่างไร (ร่างมาตรา ๑๓ – ร่างมาตรา ๑๘)
๓. ท่านเห็นด้วยกับการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หรือไม่ อย่างไร (ร่างมาตรา ๑๙ – ร่างมาตรา ๒๙)
๔. ท่านเห็นด้วยกับการคุมขังภายหลังพ้นโทษ หรือไม่ อย่างไร (ร่างมาตรา ๓๐ – ร่างมาตรา ๓๙)
๕. ท่านเห็นด้วยกับการคุมขังฉุกเฉิน หรือไม่ อย่างไร (ร่างมาตรา ๔๐ – ร่างมาตรา ๔๓)
๖. ท่านเห็นด้วยกับการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิด อุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง (ร่างมาตรา ๔๔ – ร่างมาตรา ๔๖)
๗. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

ตั้งแต่วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ รวมระยะเวลา จำนวน ๕๘ วัน นับจากวันขึ้นเว็บไซต์ ถึงวันปิดการรับฟังความคิดเห็น

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

- (๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
๒. ปลัดกระทรวงยุติธรรม
๓. ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๔. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
๕. เจ้ากรมพระธรรมนูญ
๖. อธิบดีกรมการจัดหางาน
๗. อธิบดีกรมการปกครอง
๘. อธิบดีกรมการแพทย์
๙. อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
๑๐. อธิบดีกรมราชทัณฑ์
๑๑. อธิบดีกรมสุขภาพจิต
๑๒. ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม
๑๓. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
๑๔. เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม
๑๕. อัยการสูงสุด
๑๖. นายกสภานายความ

๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

ไม่มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ ที่ได้แสดงความคิดเห็น

จำนวน ๙ ราย ได้แก่

๑. ปลัดกระทรวงยุติธรรม
๒. อธิบดีกรมการจัดหางาน
๓. อธิบดีกรมการปกครอง
๔. อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
๕. อธิบดีกรมราชทัณฑ์
๖. ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม
๗. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
๘. เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม
๙. อัยการสูงสุด

๕.๒ ผลการรับฟังความคิดเห็น

ผลการรับฟังจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

๕.๒.๑ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ หรือไม่ อย่างไร (ร่างมาตรา ๕ – ร่างมาตรา ๑๒)

เห็นด้วย

๑) เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานรัฐ และผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่าง ๆ เพื่อกำหนดนโยบายและทิศทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง เป็นการวางกรอบแนวทางในการปฏิบัติและมาตรการที่ชัดเจนเหมาะสมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงหน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการตามนโยบายในพื้นที่สำเร็จเห็นผลเป็นรูปธรรมชัดเจน เห็นควรให้กระทรวงมหาดไทยร่วมเป็นกรรมการในคณะนี้ *กรมการปกครอง*

๒) เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ *กรมราชทัณฑ์*

๓) เห็นด้วย เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฯ ได้จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ การดำเนินการป้องกันการกระทำผิดซ้ำมีความจำเป็นต้องใช้กลไกความร่วมมือระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้องหลายส่วน ทั้งกระทรวงยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ เจ้าพนักงานตำรวจ พนักงานอัยการ และศาล โดยคณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำจะเป็นคณะกรรมการที่ดำเนินการด้านนโยบายและประสานความร่วมมือระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ การขาดคณะกรรมการที่เป็นองค์กรเชิงนโยบายและประสานความร่วมมืออาจจะทำให้ภารกิจในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ได้ การมีคณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำจึงเป็นสิ่งจำเป็น และน่าจะไม่ได้ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสาม ที่เปิดให้มีคณะกรรมการได้เท่าที่จำเป็น *สำนักงานกิจการยุติธรรม*

๕.๒.๒ ท่านเห็นด้วยกับมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย หรือไม่ อย่างไร (ร่างมาตรา ๑๓ – ร่างมาตรา ๑๔)

เห็นด้วย

๑) เห็นด้วยกับมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายซึ่งเป็นกระบวนการที่ให้ผู้กระทำความผิดได้มีโอกาสในการแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัยเพื่อเตรียมความพร้อมในการกลับเข้าสู่สังคม *กรมการปกครอง*

๒) เห็นด้วย เพราะประเทศไทยยังขาดกฎหมายที่ป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงโดยตรง การกำหนดให้มีกฎหมายที่มีผลบังคับใช้กับคนกลุ่มนี้โดยตรง อาจส่งผลให้การกระทำผิดซ้ำโดยเฉพาะกับคดีอุกฉกรรจ์ลดลง เพราะหากเป็นผู้กระทำความผิดลักษณะนี้ ศาลจะต้องกำหนดมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย ตามมาตรา ๑๓ ระหว่างรับโทษในเรือนจำ *กรมราชทัณฑ์*

๓) เห็นด้วย เนื่องจากมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเฉพาะรายเป็นมาตรการที่ใช้แก้ไขบำบัดเฉพาะรายกับผู้กระทำผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงในขณะที่รับโทษในเรือนจำและภายหลังพ้นโทษ ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติฯ มีกระบวนการที่กำหนดให้ศาลต้องสั่งสืบเสาะและพินิจผู้กระทำผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงทุกรายก่อนที่จะมีคำพิพากษา โดยนำรายงานการสืบเสาะและพินิจมาใช้ประกอบดุลพินิจในการลงโทษให้เหมาะสมกับผู้กระทำผิดแต่ละราย ตามหลักการปรับใช้โทษให้เหมาะสมกับผู้กระทำผิดแต่ละราย และนำรายงานการสืบเสาะและพินิจมาใช้ประกอบการตัดสินใจว่าศาลสมควรสั่งให้ผู้กระทำผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงต้องเข้าสู่มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเป็นการเฉพาะรายหรือไม่ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าจำเป็นต้องใช้การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเฉพาะราย ให้ศาลสั่งให้ใช้มาตรการดังกล่าวกับผู้กระทำผิดในระหว่างที่รับโทษในเรือนจำ ซึ่งมาตรการแก้ไขฟื้นฟูจะถูกกำหนดไว้ในกฎกระทรวงซึ่งรวมทั้งมาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ทั้งนี้ การชื้อยา หรือการให้สารเคมีจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้กระทำผิด โดยผลของการดำเนินมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเฉพาะรายจะถูกนำมาเป็นปัจจัยในการพักการลงโทษ การลดวันต้องโทษ รวมทั้งการได้รับประโยชน์ในการปล่อยตัวก่อนครบกำหนดตามคำพิพากษา และกรมราชทัณฑ์จะส่งรายงานผลการแก้ไขฟื้นฟูเฉพาะรายให้กับกรมคุมประพฤติเมื่อมีการปล่อยตัว เพื่อให้กรมคุมประพฤตินำข้อมูลไปพิจารณาว่าสมควรจะขอให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษหรือการคุมขังภายหลังพ้นโทษหรือไม่ต่อไป *สำนักงานกิจการยุติธรรม*

๕.๒.๓ ท่านเห็นด้วยกับการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หรือไม่ อย่างไร (ร่างมาตรา ๑๙ – ร่างมาตรา ๒๙)

เห็นด้วย

๑) เห็นด้วยกับการติดตามเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษ ซึ่งมีความจำเป็นเพื่อเป็นการสร้างความปลอดภัยแก่ประชาชนและสังคมจากผู้พ้นโทษกลุ่มดังกล่าว เนื่องจากมีความเสี่ยงสูงที่จะไปกระทำผิดซ้ำในรูปแบบเดียวกันหรือรูปแบบใกล้เคียงกัน เพื่อแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำในความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง *กรมการปกครอง*

๒) เห็นด้วย เพราะเป็นการสอดส่องดูแล ป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นภายหลังพ้นโทษ เป็นการสร้างความปลอดภัยให้กับสังคม โดยให้ศาลเป็นผู้พิจารณาให้มีคำสั่งเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษ *กรมราชทัณฑ์*

๓) เห็นด้วย เนื่องจากหากพิจารณาตามร่างพระราชบัญญัติฯ พบว่า การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษมิใช่การลงโทษ ผู้กระทำผิดซ้ำ แต่เป็นมาตรการป้องกันสังคมมิให้เกิดความเสียหายหรือความไม่ปลอดภัยจากการกระทำผิดซ้ำและยังเป็นการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดอีกทางหนึ่งด้วย โดยศาลจะพิจารณาถึงความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ ความเสียหายที่อาจเกิดจากการก่ออาชญากรรมหรือการกระทำผิดซ้ำ และลักษณะส่วนตัวของผู้กระทำแต่ละราย มากกว่าจะไปพิจารณาถึงการกระทำผิดในอดีตที่ทำให้ผู้กระทำต้องโทษจำคุก ซึ่งหากศาลเห็นว่ามีความเป็นไปได้อย่างสูงที่ผู้ถูกร้องจะไปกระทำผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงซ้ำ ศาลจะมีคำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ โดยมีเงื่อนไข เช่น ห้ามกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ให้พักอาศัยในสถานที่ที่ศาลกำหนดหรือในสถานบำบัด ให้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูแก้ไข ให้ใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว เป็นต้น

โดยพนักงานคุมประพฤติและอาสาสมัครคุมประพฤติจะดำเนินการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษต่อผู้กระทำ ความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด และมีการตรวจสอบเงื่อนไขคุมประพฤติ ภายหลังพ้นโทษโดยศาลทุก ๓ ปี ทั้งนี้ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หากผู้ถูกคุม ความประพฤติปฏิบัติตามเงื่อนไขจะพ้นจากการถูกคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ แต่หากปฏิบัติผิดเงื่อนไข พนักงานคุมประพฤติอาจดำเนินการแก้ไขคำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หรืออาจขอให้ศาลมีคำสั่ง คุมขังผู้ถูกคุมความประพฤติแทนได้ **สำนักงานกิจการยุติธรรม**

๕.๒.๔ ท่านเห็นด้วยกับการคุมขังภายหลังพ้นโทษ หรือไม่ อย่างไร (ร่างมาตรา ๓๐ - ร่างมาตรา ๓๙)

เห็นด้วย

๑) เห็นด้วยกับการคุมขังภายหลังพ้นโทษซึ่งเป็นมาตรการใหม่สำหรับประเทศไทย เพื่อป้องกันมิให้ผู้พ้นโทษที่ถูกคุมความประพฤติภายหลังพ้นโทษซึ่งมีความเสี่ยงไปกระทำความผิดซ้ำอีก ตามคำขอของพนักงานคุมประพฤติซึ่งเล็งเห็นพฤติการณ์ของผู้ถูกคุมประพฤติ ทั้งนี้มีข้อสังเกตว่า ผู้พ้นโทษ แม้ได้เคยกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงแต่ก็เป็นบุคคลที่ได้รับโทษตามคำพิพากษาศรบั้นแล้ว ไม่ได้อยู่ในฐานะนักโทษ มาตรการคุมขังนี้อาจเกิดข้อขัดแย้งกับกฎหมายรัฐธรรมนูญและละเมิดต่อปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี จึงควรกำหนดขั้นตอนและแนวทางในการปฏิบัติการคุม ขังภายหลังพ้นโทษให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น **กรมการปกครอง**

๒) ประเด็นการคุมขังภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๓ - ร่างมาตรา ๓๙) เห็นด้วย เนื่องจากการ คุมขังภายหลังพ้นโทษ (detention order) เป็นการคุมขังเพื่อความปลอดภัยของสังคม (security detention) มีลักษณะเป็นมาตรการจำกัดสิทธิเสรีภาพประชาชนที่ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อการดำเนิน คดีอาญา แต่เป็นมาตรการที่คุมขังเพื่อป้องกันสังคม จึงสามารถทำได้โดยไม่ขัดกับหลักสิทธิมนุษยชนตาม ความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (Human Rights Committee, General Comment no.๓๕ para.๑๕) ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าต้องเป็นมาตรการสุดท้าย ด้วยระยะเวลาที่จำเป็น มีการ คุ้มครองสิทธิผู้ถูกคุมขังอย่างเหมาะสม มีการตรวจสอบการคุมขังโดยศาล และให้สิทธิในการมีทนายความ ทั้งนี้ แม้ประเทศไทยจะมีความผูกพันในเรื่องสิทธิมนุษยชนตามพันธกรณีระหว่างประเทศหลายฉบับ แต่ที่ เกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา คือ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิ ทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights - ICCPR) ดังนั้น การดำเนินการ ป้องกันการกระทำความผิดซ้ำจึงต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนตาม ICCPR ด้วย ทุกรูปแบบ จากหลักการดังกล่าว ร่างพระราชบัญญัติฯ ได้ยกย่องให้สอดคล้องกับความเห็นของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติในทุกกรณี กล่าวคือ การคุมขังภายหลังพ้นโทษเป็น มาตรการสุดท้ายด้วยระยะเวลาที่จำเป็น มีการคุ้มครองสิทธิผู้ถูกคุมขังอย่างเหมาะสมตามที่กำหนด ใน ICCPR, Article ๙ กำหนดให้มีการร้องขอให้ปล่อยตัวจากการคุมขังที่มีขอบ ให้มีการเยียวยาผู้ถูกคุมขัง โดยมิชอบ มีการตรวจสอบการคุมขังโดยศาลทุก ๑ ปี และให้สิทธิในการมีทนายความ **สำนักงานกิจการ ยุติธรรม**

**๕.๒.๕ ท่านเห็นด้วยกับการคุมขังฉุกเฉิน หรือไม่ อย่างไร (ร่างมาตรา ๔๐ – ร่างมาตรา ๔๓)
เห็นด้วย**

๑) เห็นด้วยกับการคุมขังฉุกเฉินซึ่งพนักงานคุมประพฤติสามารถร้องขอต่อศาล เพื่อออกคำสั่งฉุกเฉินเมื่อผู้ถูกคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษแสดงพฤติการณ์ใกล้ที่จะกระทำความผิด อุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงและไม่มีมาตรการอื่นใดที่จะยับยั้งได้ เป็นการสร้างความปลอดภัยให้แก่ ประชาชนและสังคมได้อย่างทันท่วงทีลดขั้นตอนการปฏิบัติ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผลของร่าง พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว **กรมการปกครอง**

๒) เห็นด้วย เนื่องจากการคุมขังฉุกเฉินมีหลักคิดเดียวกับการคุมประพฤติภายหลัง พ้นโทษ และการคุมขังภายหลังพ้นโทษ เพื่อใช้เป็นมาตรการป้องกันสังคมมิให้เกิดความเสียหายหรือ ความไม่ปลอดภัยจากการกระทำความผิดซ้ำ และเป็นการยับยั้งการก่อเหตุอาชญากรรมหรือการกระทำ ความผิดซ้ำให้ทันเวลาเมื่อมีความเสี่ยงสูงจากผู้พ้นโทษ ทั้งนี้ กระบวนการตามร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนด ไว้ว่าในระหว่างถูกคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หากปรากฏว่าผู้ถูกคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษแสดง พฤติการณ์ใกล้ที่จะกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง (imminent risk of committing a serious sex offence or a violence offence) และไม่มีมาตรการอื่นใดที่ยับยั้งได้ ให้ศาลออกคำสั่ง คุมขังฉุกเฉินได้ไม่เกิน ๗ วัน ตามคำขอของพนักงานคุมประพฤติ และระหว่างถูกคุมขังฉุกเฉินให้ดำเนินการ ขอแก้ไขเงื่อนไขคุมประพฤติ หรือดำเนินการขอให้มีการคุมขังภายหลังพ้นโทษต่อไป เพื่อป้องกันมิให้เกิด การกระทำความผิดซ้ำ **สำนักงานกิจการยุติธรรม**

๕.๒.๖ ท่านเห็นด้วยกับการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำ ความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง (ร่างมาตรา ๔๔ – ร่างมาตรา ๔๖)

เห็นด้วย

๑) เห็นด้วยกับการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำ ความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ซึ่งก่อนมีการปล่อยตัวชั่วคราวให้ศาลพิจารณารายงานการสืบเสาะและ พินิจ รายงานผล การแก้ไขฟื้นฟู และสำนวนการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ ซึ่งเป็นสิทธิของผู้ต้องหาหรือ จำเลยที่จะได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวแม้จะได้เคยกระทำความผิดที่มีโทษทางอาญาสูง อีกทั้งยัง เป็นการลดความแออัดของเรือนจำและทัณฑสถานซึ่งสามารถลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐในการดูแลผู้ต้องขัง ทั้งนี้มีข้อสังเกตว่าควรมีขั้นตอนการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวอย่างชัดเจน เนื่องจากผู้ต้องหาหรือจำเลยมี ประวัติเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง **กรมการปกครอง**

๒) เห็นด้วยกับการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำ ความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง **กรมราชทัณฑ์**

๓) เห็นด้วย เนื่องจากในการพิจารณาปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มี ประวัติเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงนั้น ควรที่จะได้รับการพิจารณาที่ละเอียดรอบคอบ และใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมกับความเสี่ยงในการกลับมากระทำความผิดซ้ำที่รุนแรงไว้ด้วย โดยผู้ต้องหาหรือจำเลย คนใดมีประวัติที่เคยเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ให้ศาลพิจารณารายงานการสืบเสาะ และพินิจรายงานผลการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย และสำนวนคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ ก่อนที่จะมีคำสั่งปล่อยชั่วคราว หากศาลสั่งปล่อยชั่วคราว ให้ศาลนำเงื่อนไขคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ

และกระบวนการคุมประพฤติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไปบังคับใช้กับผู้ต้องหาหรือจำเลยด้วย และหากผู้ต้องหาหรือจำเลยฝ่าฝืนเงื่อนไขคุมประพฤติให้คุมขังได้ทันทีโดยถือว่าเป็นภยันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๐๘ (๖) **สำนักงานกิจการยุติธรรม**

๕.๒.๗ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

๑) การติดตามเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษ มีข้อสังเกตว่า คำว่า “คุมประพฤติ” นั้น เป็นกระบวนการติดตามผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวซึ่งยังคงอยู่ในกระบวนการยุติธรรม แต่ผู้พ้นโทษนั้น ได้รับโทษตามคำพิพากษาครบถ้วนและได้พ้นจากกระบวนการยุติธรรมแล้ว จึงเห็นว่าควรพิจารณาใช้ถ้อยคำอื่น **กรมการปกครอง**

๒) สถิติ ๕ อันดับประเภทคดีที่มีอัตราการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ (โดยกรมราชทัณฑ์ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๔) ได้แก่ อันดับที่ ๑ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันดับที่ ๒ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน อันดับที่ ๓ ความผิดอื่น ๆ อันดับที่ ๔ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย อันดับที่ ๕ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งจากสถิติข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมีอัตราการกระทำความผิดซ้ำที่สูงเป็นอันดับที่ ๒ จึงเห็นควรพิจารณาเพิ่มเติมบางฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เช่น ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินบางฐานความผิดที่มีลักษณะและพฤติการณ์ของการกระทำที่ใช้ความรุนแรงและก่อให้เกิดผลเสียหายต่อชีวิตและร่างกายได้ **กรมการปกครอง**

๓) บทนิยาม คำว่า “ความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง” ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาตรา ๓ ไม่ได้รวมถึงการพยายามกระทำความผิด จึงเห็นควรกำหนดให้มีความหมายรวมถึงการพยายามกระทำความผิดด้วย เนื่องจากเป็นการกระทำที่ใกล้ชิดต่อผลสำเร็จและส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนและสังคมแล้ว **กรมการปกครอง**

๔) ประเด็นคณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ มีข้อสังเกตว่ามีกรรมาธิการเรื่องคณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในหมวด ๑ เท่านั้น ไม่มีการกล่าวเชื่อมโยงเรื่องคณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในหมวดอื่นๆ ของร่างพระราชบัญญัติฯ เลย อาจทำให้ผู้ปฏิบัติงานหรือประชาชนอ่านร่างพระราชบัญญัติฯ แล้วเกิดความสงสัยว่าคณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำมีหน้าที่ภารกิจเกี่ยวข้องกับมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ การคุมขังภายหลังพ้นโทษ การคุมขังฉุกเฉิน อย่างไร **กรมราชทัณฑ์**

๕) ข้อสังเกต ตามมาตรา ๑๖ คำสั่งให้ใช้มาตรการดังกล่าว ประกอบด้วย มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งหากมีการใช้ยา หรือการให้สารเคมี จะต้องได้รับความยินยอมจากผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง มีข้อสังเกตว่ามาตรการทางการแพทย์เป็นมาตรการที่รุกล้ำสิทธิเสรีภาพในร่างกายของผู้กระทำความผิดเกินไปหรือไม่ อีกทั้ง ผู้กระทำความผิดที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำอาจไม่สามารถให้ความยินยอมตามเจตจำนงของตนได้เต็มที่เพราะอยู่ในสถานภาพที่ไม่มีอิสระ เช่นคนทั่วไป ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหานี้ เห็นควรกำหนดรายละเอียดว่า คดีใดที่ควรใช้มาตรการทางการแพทย์บ้าง และมาตรการทางการแพทย์มีอะไรบ้าง แจ้งข้อดีและข้อเสีย ความเสี่ยง เพื่อเป็นการ

รักษาสีทมิฬนุษย์ชนของผู้ต้องขังและในบางกรณีผู้ต้องขังที่กระทำความผิดออกจากรรจอาจเป็นผู้ป่วยจิตเวช ที่ต้องการการบำบัดรักษา ดังนั้น การนำมาตรการทางการแพทย์มาใช้ควรมีการประเมินอาการ ความเสี่ยง และปฏิบัติกับผู้ต้องขังเหมือนเป็นผู้ป่วยด้วย **กรมราชทัณฑ์**

๖) ประเด็นการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ มีข้อสังเกตคือร่างมาตรา ๒๒ ใช้คำว่า “มีความเป็นไปได้อย่างสูง” ไม่มีความหมายขอบเขตที่ชัดเจน ศาลจะพิจารณาอย่างไรว่าผู้ถูกร้อง มีความเสี่ยงจะไปกระทำความผิดออกจากรรจที่ใช้ความรุนแรงภายหลังพ้นโทษ

ร่างมาตรา ๒๒ ควรแก้ไขเพื่อให้ศาลพิจารณาว่าควรมีคำสั่งเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษก่อนคำสั่งคุมขังตามหมวด ๔ เป็นลำดับขั้นจะดีกว่าเพราะคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ ค่อนข้างจำกัดสิทธิเสรีภาพผู้พ้นโทษมากและประมวลกฎหมายอาญาก็มีวิธีการเพื่อความปลอดภัย คือ การกักกัน กำหนดไว้้อยู่ตามมาตรา ๓๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับการคุมขังภายหลังพ้นโทษ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ โดยการกักกัน คือ การควบคุมผู้กระทำความผิดติดนิสัย และเพื่อฝึกหัดอาชีพ ตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา **กรมราชทัณฑ์**

๗) นิยามตามร่างมาตรา “การเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษ” ซึ่งอยู่ในหมวด ๓ แต่ตามนิยามกำหนดให้รวมทั้งการใช้ “มาตรการแก้ไขผู้กระทำความผิดเฉพาะราย” ด้วย แต่เมื่อพิจารณาเนื้อหาของหมวด ๓ ทำให้เข้าใจว่าคำสั่งเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษตามร่างมาตรา ๒๓ กับมาตรการแก้ไขผู้กระทำความผิดเฉพาะราย ตามหมวด ๒ เป็นกระบวนการที่แยกจากกัน เพราะมาตรการแก้ไขผู้กระทำความผิดเฉพาะราย จะใช้ในเรือนจำ แต่คำสั่งเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษ จะใช้ภายหลังพ้นโทษ **กรมราชทัณฑ์**

๘) ประเด็นการคุมขังภายหลังพ้นโทษ และการคุมขังคุกฉะฉิน มีข้อสังเกตว่า ร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ ในหมวด ๔ การคุมขังภายหลังพ้นโทษ และหมวด ๕ การคุมขังคุกฉะฉิน ซึ่งบัญญัติให้กรมราชทัณฑ์บังคับตามคำสั่งคุมขัง มีความคล้ายคลึงกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งอยู่ภายใต้ภารกิจของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งมีการกำหนดอำนาจของอธิบดีกรมราชทัณฑ์ พนักงานเจ้าหน้าที่และการปฏิบัติต่อผู้ถูกกักกันไว้อย่างชัดเจน แต่ร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ ไม่ได้กำหนดว่าหากศาลสั่งให้คุมขังภายหลังพ้นโทษหรือคุมขังคุกฉะฉินแล้ว กรมราชทัณฑ์ต้องดำเนินการอย่างไรกับผู้ที่ถูกคุมขังร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ เพียงแต่กำหนดขั้นตอนเงื่อนไขและความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานรัฐและหน่วยงานด้านตุลาการในการออกมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย ในการพิจารณาว่าจะเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษ คุมขังภายหลังพ้นโทษ หรือคุมขังคุกฉะฉินหรือไม่ **กรมราชทัณฑ์**

๙) ประเด็นการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิดออกจากรรจที่ใช้ความรุนแรง มีข้อสังเกตว่าเนื้อหาของหมวด ๖. ยังมีความไม่ชัดเจนว่ามุ่งบังคับใช้กับผู้ศาลสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษหรือไม่ คือ ต้องผ่านการถูกคุมขังภายหลังพ้นโทษภายใต้หมวด ๔ หรือการคุมขังคุกฉะฉินภายใต้หมวด ๕ มาก่อนหรือไม่ ศาลถึงจะสามารถพิจารณาว่าจะปล่อยตัวชั่วคราวตามหมวด ๖ ได้ **กรมราชทัณฑ์**

๑๐) ประเด็นการอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๔๗) เห็นด้วย เนื่องจากเพื่อให้คำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ คำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ และคำสั่งคุมขังคุกฉะฉิน สามารถอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ได้ ซึ่งเป็นกระบวนการตามแนวทางการดำเนินคดีอาญาทั่วไป **สำนักงานกิจการยุติธรรม**

๑๑) เห็นควรให้มีการกำหนดกรอบแนวทางหรือแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง รวมถึงกรอบระยะเวลา และกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองที่ต้องออกตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และเห็นควรให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ร่างพระราชบัญญัติฯ อย่างทั่วถึงครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจต่อวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ในการออกกฎหมาย แนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง การประสานงานระหว่างหน่วยงานการสร้างเครื่องมือหรือกลไก และการบังคับใช้กฎหมายของทุกส่วนต่อไป **สำนักงานกิจการยุติธรรม**

๑๒) ร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๓ บทนิยาม คำว่า “ความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง” มิได้บัญญัติให้ชัดเจนว่ารวมถึงการพยายามกระทำความผิดนั้นด้วยหรือไม่ โดยที่การพยายามกระทำความผิด คือ การกระทำที่ผ่านพ้นขั้นเตรียมเข้าสู่การลงมือกระทำความผิด เป็นการกระทำที่ใกล้ชิดต่อผลสำเร็จ และส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของสังคมแล้ว จึงเห็นว่าหากกำหนดให้ชัดเจนว่า “ความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง” มีความหมายรวมถึง การพยายามกระทำความผิดด้วยก็จะเป็นประโยชน์แก่การใช้กฎหมาย ทำให้สามารถนำมาตรการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับแก่จำเลยซึ่งต้องคำพิพากษาว่าได้พยายามกระทำความผิด อันจะช่วยระงับยับยั้งการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่มีความร้ายแรงที่อาจเกิดขึ้นซ้ำได้อีกทางหนึ่ง **สำนักงานศาลยุติธรรม**

๑๓) ผู้ร่างกฎหมายอาจพิจารณาเพิ่มเติมบางฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเป็นความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงตามบทนิยาม มาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติฯ โดยพิจารณาจากเจตนาของผู้กระทำความผิด ลักษณะ พฤติการณ์ ตลอดจนผลของการกระทำความผิดที่สอดคล้องกับการกำหนดฐานความผิดที่เป็นความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงตามที่ผู้ร่างกฎหมายได้กำหนดไว้เบื้องต้นในร่างพระราชบัญญัติฯ เป็นต้นว่า ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์บางฐานที่มีองค์ประกอบความผิดของการทำร้ายผู้อื่นและผลของการทำร้ายนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย เช่น ความผิดฐานชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ตามมาตรา ๓๓๙ วรรคสี่ ความผิดฐานชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา ๓๓๙ วรรคห้า ความผิดฐานปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ตามมาตรา ๓๔๐ วรรคสาม และความผิดฐานปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายตามมาตรา ๓๔๐ วรรคห้า หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์บางฐานที่มีลักษณะและพฤติการณ์ของการกระทำที่ใช้ความรุนแรงและอาจก่อให้เกิดผลเสียหายต่อชีวิตหรือร่างกายจากการกระทำความผิดได้ เช่น ความผิดฐานชิงทรัพย์หรือปล้นทรัพย์ที่ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ตามมาตรา ๓๔๐ ตี ความผิดฐานปล้นทรัพย์ที่กระทำโดยแสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ใช้ปืนยิง ใช้วัตถุระเบิด หรือกระทำทารุณ ตามมาตรา ๓๔๐ วรรคสี่ ทำนองเดียวกับการกำหนดให้ความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นทำร้ายได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา ๒๙๗ ความผิดฐานทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา ๒๙๐ เป็นความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงตามบทนิยามมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีกได้อย่างครอบคลุมมากขึ้นและยังสอดคล้องกับเหตุการณ์และพฤติกรรมปัจจุบันของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่มักจะทำร้ายเข้าไปเรื่อย ๆ **สำนักงานศาลยุติธรรม**

๑๔) ร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๓๒ กำหนดเขตอำนาจศาลที่มีอำนาจพิจารณาคำร้องตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้อย่างหลากหลาย กล่าวคือ กรณีมาตรา ๒๑ คำร้องขอให้ศาลสั่งให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ ให้ยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจในท้องที่เรือนจำหรือสถานที่

คุมขังของนักโทษเด็ดขาดที่เป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง กรณีมาตรา ๓๒ คำร้องขอให้ศาลสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ ในกรณีที่เป็นคำขอรวมกันกับคำสั่งการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ ให้ยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจ ตามมาตรา ๒๑ ในกรณีที่ยื่นเป็นคำขอภายหลังการนั้น ให้ยื่นต่อศาลในท้องที่ที่ผู้ถูกคุมความประพฤติภูมิลำเนานั้น ศาลที่ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดีเป็นอย่างดีคือศาลที่พิจารณาพิพากษาคดีนั้น ๆ ซึ่งสำนวนความตลอดจนพยานหลักฐานต่าง ๆ ได้ถูกเก็บรักษาไว้ กำหนดให้ศาลที่พิจารณาพิพากษาคดีมีอำนาจพิจารณาคำร้องตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย จึงน่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้พ้นโทษ และการพิจารณาคำร้องมากกว่า ทั้งในกรณีที่กำหนดให้ยื่นต่อศาลในท้องที่ที่ผู้ถูกคุมความประพฤติภูมิลำเนา มักปรากฏอุปสรรคอยู่เสมอโดยเฉพาะในกรณีที่บุคคลมีภูมิลำเนาไม่แน่นอน **สำนักงานศาลยุติธรรม**

๑๕) ร่างพระราชบัญญัติฯ หมวด ๔ การคุมขังภายหลังพ้นโทษ อาจมีปัญหาได้ว่า คำว่า “คุมขัง” มีความหมายอย่างไร การคุมขังผู้พ้นโทษแล้วจะกระทำ ณ สถานที่ใด ด้วยวิธีการอย่างไร และภายใต้ข้อจำกัดอย่างไรบ้าง เนื่องจากผู้พ้นโทษ คือ บุคคลที่ได้รับโทษตามคำพิพากษาคืบแล้ว ไม่ได้อยู่ในฐานะนักโทษ กรณีจึงควรดำเนินการด้วยความระมัดระวัง เพราะอาจเกิดปัญหาการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและละเมิดต่อกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมือง (ICCPR) ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี สำนักงานศาลยุติธรรมเห็นว่าควรทำให้เกิดความชัดเจนว่ามาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษจะแตกต่างกับการคุมขังในระหว่างการรับโทษตามคำพิพากษา และเป็นไปเพื่อป้องกันสังคม **สำนักงานศาลยุติธรรม**

๑๖) ร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๔๔ ที่กำหนดว่า ในการพิจารณาปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ให้ศาลพิจารณารายงานการสืบเสาะและพินิจตามมาตรา ๑๓ นั้น เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๓ แล้ว การจัดทำรายงานการสืบเสาะและพินิจเป็นเรื่องที่ศาลสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการก่อนมีคำพิพากษาเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษา เพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษ ฯลฯ เห็นได้ว่าในขณะที่ยื่นคำฟ้อง ยังไม่มีการจัดทำรายงานการสืบเสาะและพินิจ ประกอบกับจำเลยอาจยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวได้ตั้งแต่มีการยื่นฟ้องคดี การกำหนดให้ศาลต้องพิจารณารายงานการสืบเสาะและพินิจตามมาตรา ๑๓ จึงอาจเป็นอุปสรรคแก่การพิจารณาปล่อยชั่วคราวของศาลและอาจทำให้คำร้องขอปล่อยชั่วคราวได้รับการพิจารณาที่ล่าช้า ส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของจำเลย **สำนักงานศาลยุติธรรม**

๑๗) ร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๔๖ ที่กำหนดว่า หากผู้ต้องหาหรือจำเลยฝ่าฝืนเงื่อนไขที่ศาลกำหนดในมาตรา ๑๐๘ ให้ออกหมายจับผู้ต้องหาหรือจำเลยและไม่ให้ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีดังกล่าวอีก นั้น อาจมีกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยฝ่าฝืนเงื่อนไขเพราะเหตุจำเป็นอย่างอื่นถือว่าการฝ่าฝืนเงื่อนไขดังกล่าวอาจเข้าข่ายเป็นภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ (๖) อันมีลักษณะเป็นข้อสันนิษฐานที่เป็นผลร้ายต่อผู้ต้องหาหรือจำเลยจึงอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายสูงสุดหรือไม่พึงพิจารณาด้วยความระมัดระวัง โดยทั่วไปแล้ว ในการพิจารณาว่าจะอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ศาลย่อมพิจารณาจากพยานหลักฐานที่มีการนำเสนออย่างรอบด้านประกอบการใช้ดุลพินิจสั่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวที่เหมาะสมสอดคล้องกับข้อเท็จจริง และพฤติการณ์ในแต่ละคดี เพื่อให้เกิด

ดุลยภาพระหว่างการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของจำเลยและรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม
สำนักงานศาลยุติธรรม

๑๘) การกระทำความผิดที่เป็นภัยต่อสังคมซึ่งเกิดจากการกระทำของผู้กระทำความผิดตามกฎหมายต่าง ๆ นั้น มีหลายฐานความผิดซึ่งบางฐานความผิดอาจมองว่าไม่ใช่ความผิดออกจากรัฐที่ใช้ความรุนแรง แต่ก็อาจมีผลกระทบหรือก่อความเดือดร้อนต่อคนในสังคม เช่น คดีลักทรัพย์ ยักยอก ฉ้อโกง คดีอาวุธปืน คดีการพนัน ความผิดตามกฎหมายจราจร หรือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นการเสพหรือจำหน่ายยาเสพติดที่ไม่ใช่ผู้กระทำความผิดรายใหญ่ ซึ่งจะพบว่าบุคคลเหล่านี้มีประวัติกระทำความผิดซ้ำ ๆ และจะมีความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย ไม่ว่าจะเป็นการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ เพื่อนำเงินไปซื้อยาเสพติด ดังนั้น หากมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงที่สามารถป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของบุคคล โดยไม่เจาะจงว่าเป็นเรื่อง ของการกระทำความผิดออกจากรัฐที่ใช้ความรุนแรง เห็นว่า ควรปรับเปลี่ยนเหตุผลในการร่างกฎหมายฉบับนี้ให้เป็นกฎหมายที่ป้องกันการกระทำความผิดซ้ำโดยอาจแบ่งหมวดในกฎหมายฉบับนี้ เป็นการกระทำความผิดซ้ำที่พบบ่อยและก่อความเดือดร้อนรำคาญและกระทบต่อคนในสังคม ส่วนอีกหมวดว่าด้วยการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดออกจากรัฐที่ใช้ความรุนแรงตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้ เป็นกฎหมายป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิด ซึ่งจะสอดคล้องกับกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม (ฉบับราชกิจจานุเบกษา..หน้า ๙๗..) เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ การปรับกระบวนการทศน์ในการบริหารงานยุติธรรม เพื่อสร้างความปลอดภัยและความเป็นธรรมในสังคมซึ่งเป้าหมายประการหนึ่งของประเด็นการปฏิรูปนี้คือ “การกระทำความผิดซ้ำลดลง” ซึ่งขั้นตอนการดำเนินงานใน ข้อ ๒ กำหนดว่า “กำหนดให้การลดการกระทำความผิดซ้ำเป็นเป้าหมายการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา” โดยในข้อ ๒.๑ - ๒.๓ ได้กำหนดให้ “กระทรวงยุติธรรม” เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการ เช่น พัฒนาตัวชี้วัดด้านการลดการกระทำความผิดซ้ำ ระบบและเครื่องมือการประเมิน ความเสี่ยงในการกระทำความผิดซ้ำเพื่อให้ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมนำไปใช้อย่างเป็นมาตรฐานเดียวกัน ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดทั้งในและนอกเรือนจำ ระบบเลื่อนชั้นนักโทษ ลดวันต้องโทษ พักการลงโทษและอภัยโทษกลุ่มให้สอดคล้องกับเครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่พัฒนาขึ้น พัฒนาและแก้ไขกฎหมายเพื่อลดอุปสรรคในการกลับคืนสู่สังคมของผู้พ้นจากการคุมประพฤติและผู้พ้นโทษที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิดซ้ำน้อย เช่น กฎหมายที่จำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ กฎหมายเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรม เป็นต้น ดังนั้น ถ้าปรับหลักการและเหตุผลในการร่างกฎหมายฉบับนี้ให้สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศด้าน กระบวนการยุติธรรมด้วย จะทำให้กระบวนการตรากฎหมายได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน **สำนักงานอัยการสูงสุด**

๑๙) นิยามคำว่า “อัยการ” เห็นควรจะใช้คำว่า “พนักงานอัยการ” เนื่องจากเมื่อพิจารณาในร่างกฎหมายแล้วจะพบว่าส่วนใหญ่จะใช้คำเต็มว่า “พนักงานอัยการ” ซึ่งในส่วนของพนักงานอัยการนั้นตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ พนักงานอัยการทุกคนมีอำนาจดำเนินคดีอาญาได้ ส่วนจะดำเนินคดีอาญาในศาลใดหรือท้องที่ใดนั้นจะมีการกำหนดเป็นกฎหมายลำดับรอง ซึ่งอาจไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดนิยามไว้ แต่ถ้าเจตนารมณ์ในการนิยามไว้เพื่อให้

รวมถึงอัยการทหารด้วย ควรที่จะเขียนรวม ๆ ว่า “พนักงานอัยการ หมายความรวมถึงอัยการทหาร”
สำนักงานอัยการสูงสุด

๒๐) ตามร่างมาตรา ๑๓ ที่กำหนดให้ศาลเรียกสำนวนการสอบสวนจากพนักงานอัยการและสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจนั้น เห็นว่าเป็นการตรากฎหมายในลักษณะบังคับเพราะในเรื่องการเรียกสำนวนสอบสวนจากพนักงานอัยการนั้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๗๕ ได้กำหนดการใช้ดุลพินิจว่าเมื่อศาลเห็นสมควรศาลมีอำนาจเรียกสำนวนการสอบสวนจากพนักงานอัยการมาเพื่อประกอบการวินิจฉัยได้อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดในเรื่องการเรียกสำนวนการสอบสวนซ้ำอีก **สำนักงานอัยการสูงสุด**

๒๑) ตามร่างมาตรา ๑๓ ที่ให้ศาลสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจในคดีที่จำเลยถูกฟ้องในข้อหาความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง เป็นบทบังคับศาลซึ่งในบางคดีอาจไม่มีความจำเป็นต้องดำเนินการดังกล่าว เช่น กรณีของการฆ่าโดยบันดาลโทสะ หรือฆ่าโดยป้องกันเกินสมควรแก่เหตุ ซึ่งอาจเห็นได้ในเบื้องต้นว่าจำเลยไม่มีพฤติการณ์ที่จะกระทำความผิดซ้ำที่จะต้องใช้มาตรการฟื้นฟูเฉพาะรายเห็นว่าควรกำหนดในลักษณะเป็นดุลพินิจของศาล หรือเมื่อมีคำขอของพนักงานอัยการ **สำนักงานอัยการสูงสุด**

๒๒) ตามร่างมาตรา ๒๑ ที่กำหนดว่า “เมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษแล้วให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลสั่งให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ...” เห็นว่า เป็นการบัญญัติกฎหมายในลักษณะบังคับไม่ให้พนักงานอัยการมีอำนาจในการตรวจสอบข้อเท็จจริงในสำนวนการเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษของกรมคุมประพฤติ และใช้ดุลพินิจว่าจะยื่นหรือไม่ยื่นคำร้องต่อศาล ทั้งที่เงื่อนไขตามคำสั่งเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษตามร่างมาตรา ๒๓ นั้นมีลักษณะเป็นการกระทบสิทธิและเสรีภาพของนักโทษที่ได้รับการปล่อยตัว ให้ต้องถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล เช่น สิทธิในการเดินทางและเลือกถิ่นที่อยู่ เสรีภาพในการประกอบอาชีพ เป็นต้น ซึ่งเป็นสิทธิและเสรีภาพที่รับรองไว้โดยรัฐธรรมนูญควรให้ให้พนักงานอัยการมีอำนาจในการตรวจสอบสำนวนการเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษ เมื่อพนักงานอัยการเห็นพ้องด้วยความเห็นของกรมคุมประพฤติ จึงให้ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อไต่สวนต่อไป และบทบัญญัติในเรื่องการคุมขังภายหลังพ้นโทษตามร่างมาตรา ๓๒ ก็มีลักษณะอย่างเดียวกับร่างมาตรา ๒๑ ที่ไม่ได้กำหนดเรื่องดุลพินิจของพนักงานอัยการในการดำเนินการยื่นคำร้องขอให้ศาลคุมขังภายหลังพ้นโทษ ซึ่งควรบัญญัติในลักษณะเป็นดุลพินิจของพนักงานอัยการ **สำนักงานอัยการสูงสุด**

๒๓) แม้ว่าในร่างมาตรา ๒๑ วรรคสองและมาตรา ๓๒ วรรคสอง จะกำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำร้องของพนักงานอัยการไว้ก็ตาม แต่บทบัญญัติในการใช้ดุลพินิจในการยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลไต่สวนและมีคำสั่งเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษนั้น ควรจะบัญญัติให้ชัดเจนเพื่อไม่ให้เกิดการตีความ อนึ่ง เนื่องจากปรากฏว่ากระทรวงยุติธรรมได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. เช่นเดียวกัน ซึ่งขณะนี้ (๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๔) อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในการพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าวนี้ จึงควรคำนึงถึงร่างกฎหมายที่กระทรวง

ยุติธรรมเสนอด้วย ว่ามีข้อดีเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร อันจะเป็นประโยชน์และเป็นไปตามเจตนารมณ์
ทั้งของฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติที่ยกร่างกฎหมาย **สำนักงานอัยการสูงสุด**

ประเด็นภาพรวม

๑) กระทรวงยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามประเด็นการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.
(นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) มีการกำหนดกลไกและ
กระบวนการใกล้เคียงกับแนวทางของร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความ
ผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ โดยมีหลักการและสาระสำคัญ
ในทำนองเดียวกัน และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ อนุมัติหลักการและให้ส่ง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร
พิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป และปัจจุบัน (๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔) ร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวอยู่ในขั้นการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา **กระทรวงยุติธรรม**

๒) กรมการจัดหางานพิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความ
ผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการกำหนด
มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยการใช้
มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ การคุมขังภายหลัง
พ้นโทษ การคุมขังฉุกเฉินและการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิด
อุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงเพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจ
เกิดขึ้นอีก และเพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยคำนึงถึงสิทธิ
เสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าวอย่างเหมาะสมซึ่งร่างพระราชบัญญัติฯ มิได้ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมการจัดหางานแต่อย่างใด ดังนั้น จึงเห็นชอบในหลักการ
ของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว **กรมการจัดหางาน**

๓) กรมพัฒนาฝีมือแรงงานพิจารณาแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
มีสาระสำคัญเป็นการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง
เพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีก และส่งเสริมการแก้ไข
ฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน **กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน**

๔) ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิด
อุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ที่เสนอโดย นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กับคณะ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรายมาตราแล้ว พบว่ามีหลักการ เหตุผลเจตนารมณ์ และสาระสำคัญของ
เนื้อหากฎหมายรายมาตราส่วนใหญ่สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของ
ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ที่กระทรวงยุติธรรม โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม
เป็นผู้เสนอ แม้จะมีความแตกต่างบางประการในการกำหนดนิยามศัพท์หรือการใช้ถ้อยคำ แต่วัตถุประสงค์
และความมุ่งหมายในการบังคับใช้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม
๒๕๖๔ อนุมัติหลักการของร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิด

อุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป ปัจจุบัน (๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๔) ร่างพระราชบัญญัติ ฯ ดังกล่าว อยู่ในขั้นการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนั้น เพื่อประโยชน์ต่อการผลักดันร่างพระราชบัญญัติ ป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ให้เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ สำนักงานกิจการยุติธรรมจึงได้พิจารณาให้ความคิดเห็นพร้อมข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. (นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) **สำนักงานกิจการยุติธรรม**

๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ **สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**

๖) สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ที่กำหนดให้มีมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง การกำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ การกำหนดให้มีมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย การกำหนดให้มีการคุมประพฤติพิเศษภายหลังพ้นโทษ (supervision order) การกำหนดให้มีการคุมขังภายหลังพ้นโทษ (detention order) การกำหนดให้มีการคุมขังฉุกเฉิน (emergency detention order) และการกำหนดมาตรการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่เป็นผู้มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง เพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีก และเพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง **สำนักงานศาลยุติธรรม**

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การฆาตกรรม การข่มขืน กระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้ายร่างกายสาหัส เมื่อได้รับโทษจำคุกจนพ้นโทษแล้ว จะได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมโดยอิสระ บางรายอาจยังไม่มี การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีความเสี่ยงที่จะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงซ้ำ ในรูปแบบเดียวกัน หรือรูปแบบใกล้เคียงกัน แม้จะมีการติดตามจากเจ้าพนักงานตำรวจ หรือฝ่ายปกครองบ้าง แต่ก็ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย และไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ประเทศไทยยังขาดกฎหมายเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หรือการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ จึงสมควรที่จะมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง เพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีก เพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยคำนึงถึงเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- ยุทธศาสตร์ชาติด้าน
- แผนปฏิรูปประเทศ เรื่อง
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

เป็นการกำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงเพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีก เพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยคำนึงถึงเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าวด้วย

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

- ๕.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ไม่มี
- ๕.๒ ผลกระทบต่อสังคม ไม่มี
- ๕.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพะ ไม่มี
- ๕.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ ไม่มี

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

- มี ไม่มี

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

- มี ไม่มี

๘. บทกำหนดโทษ

- ไม่มี
- โทษทางอาญา
- โทษทางปกครอง
- โทษปรับเป็นพินัย
- โทษอุกฉกรรจ์

เหตุผลและความจำเป็น

.....ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การฆาตกรรม การข่มขืน การทำฆ่าเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้ายร่างกายสาหัส เมื่อได้รับโทษจำคุกจนพ้นโทษแล้ว จะได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมโดยอิสระ บางรายอาจจะยังไม่มี การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีความเสี่ยงที่จะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงซ้ำ ในรูปแบบเดียวกัน หรือรูปแบบใกล้เคียงกัน แม้จะมีการติดตามจาก

เจ้าพนักงานตำรวจ หรือฝ่ายปกครองบ้าง แต่ก็ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย และไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันกรกระทำผิดซ้ำ ประเทศไทยยังขาดกฎหมายเพื่อป้องกันกรกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หรือการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ จึงสมควรที่จะมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันกรกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงเพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากกรกระทำผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีก เพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยคำนึงถึงเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้.....

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร